

”مینی بچی - تمہیں شریمت ملی ہے کہ آتم ایمانی بن باپ کو یاد کرو،

کسی پی بات میں تمہیں آرمیو نہیں کرنا ہے۔“

پرشن :- بڈی یوگ سوچ بن باپ سین لگ سکی، اُسکی یکتی کونسی رچی ہوئی ہے؟

اُتر :- 7 دن کی پنی۔ کوئی پی نیان آتا ہے تو اُسی 7 دن کی لیٹی پنی میں بنائو جس سین بڈی کا کچڑا نکلی اور گپت باپ، گپت پڑھائی اور گپت ورثی کو پہچان سکی۔ اگر اُسی ہین بٹن گئی تو مونجھ جائیگی، سمجھینگی کچ نہیں۔

گیت - جاگ سجنیان جاگ....

اور شانتی۔ بچوں کو گیانی تو آتما بنانی کی لیٹی اُسی اُسی جو گیت ہے وہ سنا کر قر اُسکا اُرت کرنا چاہیے تو واٹی کُلینگی۔ معلوم پرینگا کہ کھان تک سرشتی کی آد مذیہ اُنت کا گیان بڈی میں ہے۔ تم بچوں کی بڈی میں تو اوپر سین لیکر موّل وطن، سوکیر وطن، استول وطن کی آد مذیہ اُنت کا سارا راز جیسی کہ چمکتا ہے۔ باپ کی پاس پی یہ گیان ہے جو تمکو سُناتی ہے۔ یہ ہے بلکل نیان گیان۔ پل شاستر آد میں نام ہے پرنسو وہ نام لینی سین اُنک پرینگی، دبیت کرنی لگ پرینگی۔ یہاں تو بلکل سَمپل ریت سمجھاتی ہے، پُوانو واچیہ، مجھی یاد کرو، مَن ہین پنت پاون ہون۔ کی پی کرشن کو وا برہما، وشنو، شنکر آد کو پنت پاون نہیں کھینگی۔ سوکیر وطن واسیون کو پی تم پنت پاون نہیں کھتی ہو تو استول وطن کی منش پنت پاون کُسی ہو سکتی؟ یہ گیان پی تمہاری بڈی میں ہین ہے۔ شاسترون کی باری میں جاستی آرمیو کرنا اچا نہیں ہے۔ بہت واد وواد ہو جاتا ہے۔ ایک دو کو لانیان پی مارنی لگ پرتی ہے۔ تمکو تو بہت سہج سمجھایا جاتا ہے۔ شاسترون کی باتوں میں تو مچ نہیں جاتا ہے۔ موّل بات ہے ہین آتم ایمانی بنی کی۔ اپنی کو آتما سمجھنا ہے اور باپ کو یاد کرنا ہے۔ یہ شریمت ہے مکیر۔ باقی ہے دیتیل۔ بیج کتنا چوٹا ہے، باقی جھاڑ کا وستار ہے۔ جیسی بیج میں سارا جھاڑ سما یا ہوتا ہے وُسی یہ سارا گیان پی بیج میں سما یا ہوتا ہے۔ تمہاری بڈی میں بیج اور جھاڑ آ گیا ہے۔ جس پرکار تم جانتی ہو اور کوئی سمجھ نہ سکی۔ جھاڑ کی آیو ہین لنی لک دی ہے۔ باپ بٹن بیج اور جھاڑ وا دراما چکر کا راز سمجھاتی ہے۔ تم ہو سوڈرشن چکرڈاری۔ کوئی نیان آئی، بابا مہما کری کہ سوڈرشن چکرڈاری بچوں، تو کوئی سمجھ نہ سکی۔ وہ تو اپنی کو بچی ہین نہیں سمجھتی ہے۔ یہ باپ پی گپت ہے تو نالیج پی گپت ہے، ورثا پی گپت ہے۔ نیان کوئی سُن کر مونجھ پرینگی اس لیٹی 7 دن کی پنی میں بنایا جاتا ہے۔ یہ جو 7 روز پاؤت وارا مائل آد رکتی ہے، واسطو میں یہ اس سمیہ 7 دن کی لیٹی پنی میں رکا جاتا ہے تو بڈی میں جو پی سارا کچڑا ہے وہ نکلی اور باپ سین بڈی یوگ لگ جاتی۔ یہاں سپ ہے روگی۔ سنیگ میں یہ روگ ہوتی نہیں۔ یہ آڈا کلپ کا روگ ہے، پانچ وکارون کا روگ بڑا پاری ہے۔ وہاں تو دیھی ایمانی رھتی ہے، جانتی ہو ہر آتما ایک شریر چور دوسرا لیتا ہے۔ پھلی سین ساکیاتکار ہو جاتا ہے۔ اکالی مرتیو کی ہوتا نہیں۔ تمکو کال پر جیت پھنائی جاتی ہے۔ کال کال مہاکال کھتی ہے۔ مہاکال کا پی مندر ہوتا ہے۔ سک لوگون کا

قر اڪال تخت هئ. واسطو ۾ اڪال تخت يهه پرکتي هئ، جهان آتما وراجمان هوتي هئ. سڀي آتماين اس اڪال تخت پر بئني هئ. يهه باپ بئن سمجھاتي هئ. باپ کو اپنا تخت تو هئ نهين. وهه آکر انکا يهه تخت ليتي هئ. اس تخت پر بئن کر تهر بچون کو طائوسي تخت نشين بناتي هئ. تهر جانتني هو وهه طائوسي تخت کئسا هونگا جس پر لکشمي نارائن وراجمان هوتي هونگي. طائوسي تخت تو گايا هوگا هئ نان.

ويچار کرنا هئ، اُنکو پولاتان پڳوان کيون کها جاتا هئ؟ پولاتان پڳوان کهنی سين بُڌي اوپر چلي جاتي هئ. ساڌو سنت آد انگلي سين اشارا پي اُئسي ديني هئ نان ک اُنکو ياد کرو. يثارت ريت تو کوئي جان نهين سکتي. اُپي پنت پاون باپ سنمک ۾ آکر کھتي هئ مجھي ياد کرو تو تمھاري وکرم وناش هو جائی. گُرن تي هئ. گيتا ۾ پي لکا هوگا هئ پرن تو تهر گيتا کا ايک مثال نکالينگي تو وهه 10 نکالينگي، اس ليئي درکار نهين هئ. جو شاستر آد پڙهي هوئي هئ وهه سمجھينگي هر لڙ سکينگي. تهر بچي جو ان شاسترون آد کو جانتني هين نهين هو، تمھين اُنکا کي نام پي نهين لینا چاهيئي. صرف بولو پڳوان کھتي هئ مجھه اپني باپ کو ياد کرو، اُنکو هين پنت پاون کها جاتا هئ. گاتي پي هئ پنت پاون سينتارام.... سنيا سي لوگ پي جهان تھان ڏن لگاتي رھتي هئ. اُئسي مت متانتر تو بهت هئ نان. يهه گيت کتنا سندر هئ، ڊراما پلتن اَنوسار کلپ کلپ اُئسي گيت بنتي هئ، جئسي ک تهر بچون کي ليئي هين بنائي هوئي هئ. اُئسي اُئسي اُچي اُچي گيت هئ. جئسي نئن هين کوراه ڊکائو پريو. پريو کوئي کرشن کو ٿوريئي کھتي هئ. پريو و ايشور نراکار کو هين کھينگي. يهان تهر کھتي هو بابا، پرم پتا پرماتما هئ. هئ تو وهه پي آتما نان. پڳني مارگ ۾ بهت ٿو مچ چلي گئي هئ. يهان تو بلکل سِمل بات هئ. اَلَف اَوَر بي. اَلَف آلاه، بي بادشاهي، اتني تو سِمل بات هئ. باپ کو ياد کرو تو تهر سورگ کي مالک بنينگي. بروبر يهه لکشمي نارائن سورگ کي مالک، سمپورڻ نروکاري ٿي، تو باپ کو ياد کرني سين هين تهر اُئسا سمپورڻ بنينگي. جتنا جو ياد کرتی هئ اَوَر سروس کرتی هئ اُتنا وهه اونچ پد پاتي هئ. وهه سمجھه ۾ پي آتا هئ، اسڪول ۾ استودنت سمجھتي نهين هئ کيا، ک هم کمر پڙھتي هئ! جو پورا اُئينشن نهين ديتي هئ تو پڇاري ۾ بئني رھتي هئ تو ضرور فيل هو جائينگي.

اُپني آپکو رفريش کرني کي ليئي گيان کي جو اُچي اُچي گيت بني هوئي هئ اُنھين سُننا چاهيئي. اُئسي اُئسي گيت اُپني گهر ۾ رکني چاهيئي. کسکو اس پر سمجھا پي سکينگي. کئسي مایا کا قر سين پرچايا پرتا هئ. شاسترون ۾ يهه باتين هئ نهين ک کلپ کي آيو پانچ هزار ورش هئ. برهما کا دن اَوَر برهما کي رات آڌا آڌا هئ. يهه گيت پي کوئي نين تو بنوائي هئ. باپ بُڌيان کي بُڌي هئ تو کوئي کي بُڌي ۾ آيا هئ جو بئن بنایا هئ. ان گيتون آد پر پي تمھاري پاس کتني ڌيان ۾ جاتي ٿي. ايک دن آئينگا جو اس گيان کي گيت گاني والي پي تمھاري پاس آئينگي. باپ کي مهمما ۾ اُئسي گيت گائينگي جو گھايَل کر دينگي. اُئسي اُئسي آئينگي ٿيون پر پي مدار رھتا هئ. گائن وديا کا پي بهت نام هئ. اُپي تو اُئسا کوئي هئ نهين. صرف ايک گيت بنایا ٿا کتنا مينا کتنا پيارا.... باپ بهت هين مينا بهت هين پيارا هئ تب تو سڀ اُنکو ياد کرتی هئ. اُئسي نهين ک ديوتائين اُنکو ياد کرتی هئ. چترن ۾ رام کي آگي

پي شو دڪا يا هئ، رام پوڄا ڪر رها هئ. يهه هئ رانگ. ديوتائين ٿوريئي ڪسڪو ياد ڪرتي هئ. ياد منش ڪرتي هئ. تهر پي آبي منش هو ڦر ديوتا بنينگي. ديوتا اڙ منش ۾ رات دن ڪا فرق هئ. وهي ديوتائين ڦر منش بنتي هئ. ڪئسي چڪر ڦرتا رهتا هئ، ڪسڪو پي پتا نهين هئ. تمڪو آبي پتا پرا هئ ڪ هر سچ سچ ديوتا بنتي هئ. آبي هر برهمڻ هئ، نئين دنيا ۾ ديوتا ڪهائينگي. آبي تهر وندر کاتي هو. يهه برهما خد هين جو اس جنم ۾ پهلي پوجاري ٿا، شري نارائڻ ڪي مهما گاتي ٿي، نارائڻ سين بڙا پريم ٿا. آب وندر لگتا هئ، هر سو بن رهي هئ. تو ڪتنا خوشي ڪا پارا چڙهنا چاهيئي. تهر هو انون واريئرس. نان وايولينس. سچ مچ تهر ڊبل آهنسڪ هو. نه ڪام ڪتاري، نه وه لڙائي. ڪام الگ هئ، ڪروڌ الگ چيز هئ. تو تهر هو ڊبل آهنسڪ. نان وايولينس سٺا. سٺا اکبر سين انهنون نين ڦر سٺائين ڪري ڪر دي هئ. مهاپارت لڙائي ۾ ميلس ڪي نام دڪائي هئ. فيميلس نهين هئ. واسطو ۾ تهر هو شو شڪتيان. مئجارتني تمهاري هوني ڪارڻ شو شڪتي سٺا ڪها جاتا هئ. يهه باتين باپ هين بٽ سمجھاتي هئ.

آبي تهر بچي نو ٿيگ ڪو ياد ڪرتي هو. دنيا ۾ ڪوئي ڪو پي نو ٿيگ ڪا معلوم نهين هئ. وه تو سمجھتي هئ نو ٿيگ 40 هزار ورش باد آئينگا. ستيگ نو ٿيگ هئ، يهه تو بڙا ڪليئر هئ. تو بابا راءِ ديني هئ اٽسي اٽسي آچي گيت پي سُن ڪر ڦريش هونگي اڙ ڪسڪو سمجھائينگي پي. يهه سپ ٿڪتيان هئ. انڪا آرٿ پي صرف تهر هين سمجھ سڪتي هو. بهت آچي آچي گيت هئ اپني ڪو ڦريش ڪرني ڪي ليئي. يهه گيت بهت مدد ڪرتي هئ. آرٿ ڪرنا چاهيئي تو مڪ پي ڪل جائينگا. خوشي پي هونگي. باقي جو جاستي ڌارڻ نهين ڪر سڪتي هئ انڪي ليئي باپ ڪهتي هئ گهر بٽني باپ ڪو ياد ڪرتي رهو. گرھست وهنوار ۾ رهتي صرف يهه منتر ياد رکو، باپ ڪو ياد ڪرو اڙ پوٽر بنو. آڳي پُرش لوگ پتني ڪو ڪهتي ٿي پڳوان ڪو تو گهر ۾ پي ياد ڪر سڪتي هو ڦر مندرون آڌ ۾ پتڪني ڪي ڪيا درڪار هئ؟ هر تمڪو گهر ۾ مورتني دي ديني هئ، يهان بٽني ياد ڪرو، ڌڪا ڪاني ڪيون جاتي هو؟ اٽسي بهت پُرش لوگ استريون ڪو جاني نهين ديني ٿي. چيز تو ايڪه هين هئ، پوجا ڪرنا هئ اڙ ياد ڪرنا هئ. جب ڪ ايڪ وار ديك ليئا ڦر تو اٽسي پي ياد ڪر سڪتي هئ. ڪرشن ڪا چتر تو ڪامن هئ، مور مڪت ڌاري. تهر بچون نين اسڪا ساڪياتڪار ڪيئا هئ، ڪئسي وهان جنم هوتا هئ، وه پي ساڪياتڪار ڪيئا هئ، پرنٽو ڪيا تهر اسڪا فوٽو نڪال سڪتي هو؟ اٽڪيوريت ڪوئي نڪال نه سڪي. دويه درشتي سين صرف ديك هين سڪتي هئ، بنا نهين سڪتي، هان ديك ڪر ورنن ڪر سڪتي هو، باقي وه پينٽ آڌ نهين ڪر سڪتي. پل هوشيار پينٽر هو، ساڪياتڪار پي ڪري تو پي اٽڪيوريت فيچرس نڪال نه سڪي. تو بابا نين سمجھايا، ڪوئي سين آرگيو جاستي نهين ڪرنا هئ. بولو، تمڪو پاڻ بنني سين ڪام. اڙ شانتني مانگتي هو تو باپ ڪو ياد ڪرو اڙ پوٽر بنو. پوٽر آتما يهان ره نه سڪي. وه چلي جائينگي واپس. آتمائون ڪو پاڻ بناني ڪي شڪتي ايڪ باپ ۾ هئ، اڙ ڪوئي پاڻ بنا نهين سکتا. تهر بچي جانتني هو يهه ساري استيچ هئ، اس پر ناٿڪ هوتا هئ. اس سميه ساري استيچ پر راوڻ ڪا راجيه هئ. ساري سمندر پر سرشتي ڪري هئ. يهه بيحد ڪا ٿاپو هئ. وه هئ حد ڪي. يهه هئ بيحد ڪي بات. جس پر آڌا ڪلپ دئوي راجيه، آڌا ڪلپ آسري راجيه هوتا هئ. يون ڪنڊ تو الگ الگ هئ، پرنٽو يهه هئ ساري بيحد ڪي بات. تهر جانتني هو هر گنگا جمننا ندي ڪي ميني پاڻي

ڪي ڪنني پر هيڻ هونگي. سمندر آڌ پر جاني ڪي درڪار نهين رهتي. يهه جو دُوار ڪا ڪهتي هئ، وهه ڪوئي سمندر ڪي بيچ هوتي نهين هئ. دُوار ڪا ڪوئي دوسري چيز نهين هئ. تهر بچون نين سڀ ساڪياتڪار ڪيئي هئ. شروع ۾ يهه سنديشي اؤر ڳلزار بهت ساڪياتڪار ڪرتي ٿي. انهن نين بڙي ڀارت بجائي هئ ڪيونڪ پني ۾ انهن ڪو بهلانا ٿا. تو ساڪياتڪار سين بهت بهت بهلي هئ. باپ ڪهتي هئ ڦر پڇاري ۾ بهت بهلينگي. وهه ڀارت ڦر اؤر هئ. گيت پي هئ نان، هر نين جو ديڪا سو تهر نين نهين ديڪا. تهر جلدي ساڪياتڪار ڪرتي رهيڻگي. جئسي امتحان ڪي دن نزديڪ هوتي هئ تو معلول پر جاتا هئ ڪ هر ڪتني مارڪس سين پاس هونگي. تمهاري پي يهه پڙهائي هئ. آبي تهر جئسي ناليچفل هو بئني هو. سڀي ڦل تو نهين هوتي هئ. اسڪول ۾ سڌا نمبروار هوتي هئ. يهه پي ناليچ هئ، مڙ وطن، سوڪير وطن، تينون لوڪون ڪا تمڪو گيان هئ. اس سرشتي ڪي چڪر ڪو تهر جانتني هو، يهه ڦرتا رهتا هئ. باپ ڪهتي هئ تمڪو جو ناليچ دي هئ، يهه اؤر ڪوئي سمجها نه سڪي. تمهاري پر هئ بيحد ڪي ڏسا. ڪوئي پر ورهسپت ڪي ڏسا، ڪوئي پر راهو ڪي ڏسا هوتي هئ تو جاڪر چنڊال آڌ بنينگي. يهه بيحد ڪي ڏسا، وهه هوتي هئ حد ڪي ڏسا. بيحد ڪا باپ بيحد ڪي باتين سناتي هئ، بيحد ڪا ورثا ديني هئ، تهر بچون ڪو ڪتني نه خوشي هوني چاهيئي تهر نين اُنڪ وار بادشاهي لي هئ اؤر گنوائي هئ، يهه تو بلڪل پڪي بات هئ. نٿنگ نيؤ، تب تهر سڌيو هرشت رهه سڪينگي. نهين تو مايا گهٽڪا ڪلاتي هئ. تو تهر سڀي عاشق هو ايڪ معشوق ڪي. سڀ عاشق اُس معشوق ڪو ياد ڪرتي هئ. وهه آڪر سڀي ڪو سڪ ديني هئ. آڌا ڪلپ اُنڪو ياد ڪيئا هئ، آب وهه ملا هئ تو ڪتني خوشي هوني چاهيئي. آڇا.

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) سڌيو هرشت رهندي ڪي ليئي نٿنگ نيؤ ڪا پاڻ پڪا ڪرنا هئ. بيحد ڪا باپ همين بيحد ڪي بادشاهي دي رهي هئ، اس خوشي ۾ رهنا هئ.
- (2) گيان ڪي آڇي آڇي گيت سُن ڪر سِير ڪو رفرش ڪرنا هئ. اُنڪا آرٿ نڪال ڪر دوسرون ڪو سُنانا هئ.

وردان - اُنڪ پرڪار ڪي ڀرورتي سين نورت هوني والي نشوموها سمرتي سوروپ پو

سُو ڪي ڀرورتي، دئوي ڀريوار ڪي ڀرورتي، شيوا ڪي ڀرورتي، حد ڪي ڀراپتيون ڪي ڀرورتي ان سڀي سين نشوموها آرٿات نيوارا بنني ڪي ليئي باپ دادا ڪي سنيهه روپ ڪو سامني رڪ سمرتي سوروپ بنو. سمرتي سوروپ بنني سين نشوموها سنهه بن جائينگي. ڀرورتي سين نورت هونا آرٿات مئن پن ڪو سماپت ڪر نشوموها بننا. اُنسي نشوموها بنني والي بچي بهت ڪال ڪي ڀرشارت سين بهت ڪال ڪي ڀرالڊ ڪي ڀراپتي ڪي آڌڪاري بنينگي.

سلوگن - ڪمل ڦول سمان نياري رهو تو ڀرپو ڪا پيار ملتا رهيڻا.